

ת"פ (קריות) 33938-03-20 - פרקליטות מחוז חיפה נ' כארם עוואד

ת"פ (קריות) 33938-03-20 - פרקליטות מחוז חיפה נ' כארם עוואד ואח'שלום קריות

ת"פ (קריות) 33938-03-20

פרקליטות מחוז חיפה

נגד

1. כארם עוואד

2. זהר אלהיל שתיווי - נדונה

3. נאאל עואד

4. אברהים שיח' אחמד - נדון

5. חלוד סלאח - נדונה

בית משפט השלום בקריות

[20.07.2025]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

גזר דין (נאשם 3)

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם 3 הורשע על פי הודאתו לאחר שחזר מכפירה במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום. במסגרת הסכמות הצדדים הנאשם יהיה חופשי בטיעונו לעונש ואילו המאשימה תבקש להטיל על הנאשם לכל היותר עונש של 8 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ככל שימצא הנאשם מתאים לכך וביחס לשאר רכיבי הענישה המאשימה תטען באופן חופשי.

להלן פירוט עובדות כתב האישום המתוקן:

חלק כללי

על פי עובדות החלק הכללי חברת פרטנר תקשורת בע"מ (להלן: "חברת פרטנר") היא חברה המספקת בין היתר שירותי סלולר, אינטרנט וטלפוניה ביתית. "אורנג' סנטר טמרה בע"מ" היא חברה פרטית שבבעלותה בין היתר מוקד מכירה ושיווק של מוצרי תקשורת של חברת פרטנר בעיר טמרה, המספקת שירותי מכירת מכשירי סלולר, קווי טלפון, שירותי אינטרנט ואביזרי תקשורת שונים (להלן: "אורנג' סנטר טמרה") אורנג' סנטר טמרה החזיקה בזיכיון, עבור חברת פרטנר, מכשירי טלפון ואביזרי תקשורת שהיו בבעלות חברת פרטנר.

החל מחודש ספטמבר 2014 ועד לחודש ינואר 2016 הועסק הנאשם 1 באורנג' סנטר טמרה כמנהל מכירות והיה עובד של אורנג' סנטר טמרה.

בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם 3 הבעלים של מוקד מכירות בטמרה המשווק שירותי תקשורת של חברת "הוט מובייל" (להלן: "מוקד הוט מובייל") בו הועסקו נאשמת 2 כמנהלת מוקד מכירות ונאשמת 5 כנציגת מכירות.

עובר לחודש אוגוסט 2015 במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה החליט נאשם 1 לשלוח יד במרמה במכשירי הסלולר, אביזרי התקשורת וקווי הטלפון שבבעלות חברת פרטנר, לשלול אותם שלילת קבע מחברת פרטנר ולמכור אותם לנאשמים 3 ו- 4 (להלן: "התכנית"), הכל בסיוע של נאשמת 2.

בהתאם לתכנית, החל מחודש אוגוסט 2015 ועד לחודש ינואר 2026 הקים נאשם 1 - 88 עסקאות פיקטיביות של מכירת מכשירי סלולר, אביזרי תקשורת וקווי טלפון מחברת פרטנר ללקוחות פיקטיביים (להלן: "העסקאות הפיקטיביות"). נאשם 1, בסיוע נאשמת 2, מכר את מכשירי הסלולר במחיר מופחת לנאשם 4 ובנוסף נאשם 1 מכר מכשירי סלולר במחיר מופחת לנאשם 3 כל זאת כשהנאשמים 3 ו- 4 יודעים כי מדובר במכשירים שנגנבו מחברת פרטנר. נאשמים 1 ו- 2 שלשלו לכיסם סכומים שקיבלו מנאשמים 3 ו- 4 כמתואר לעיל, עבור מכשירי סלולר. חלק מהעבירות בוצעו בסיועה של נאשמת 5.

אישום ראשון

על מנת להוציא את התכנית מן הכוח אל הפועל, החל מחודש אוגוסט 2015 ועד לחודש ינואר 2016, במסגרת עבודתו באורנג' סנטר טמרה, הקים נאשם 1 במרמה בסיוע נאשמת 2 88 עסקאות פיקטיביות באופן הבא: נאשם 1 קיבל לידיו בדרכים שונות את פרטיהם האישיים של 43 אנשים שונים - הלקוחות הפיקטיביים, ביניהם קיבל נאשם 1 מנאשמת 2 פרטים אישיים שונים של לפחות 30 לקוחות שהתקשרו בעסקאות עם מוקד הוט מובייל. נאשמת 2 מסרה לנאשם 1 את פרטי הלקוחות כאמור לעיל, ללא ידיעת הלקוחות וביודעה כי אין מדובר בלקוחות המעוניינים לרכוש מכשירי סלולר מאורנג' סנטר טמרה.

נאשם 1 הזין למערכת הממוחשבת של חברת פרטנר, עסקאות על שמם של הלקוחות הפיקטיביים, תוך שהוא משנה חלק מפרטיהם של הלקוחות הפיקטיביים ובין היתר כתובת מגורים ומספר טלפון וכן הזין במסגרת כל אחת מהעסקאות הפיקטיביות פרטים של חשבונות בנק שאינם שייכים ללקוחות הפיקטיביים ובכך רשם פרטים כוזבים במסמכי תאגיד.

נאשם 1 זייף את חתימותיהם של הלקוחות הפיקטיביים על גבי טפסי סיכום פרטי העסקה, בכוונה לקבל מכשירי הסלולר, אביזרי התקשורת וקווי הטלפון לידיו.

באמצעות העסקאות הפיקטיביות שהקים נאשם 1, יצר הנאשם 1 בסיוע נאשמת 2 מצג שווא בפני חברת פרטנר, לפיו הטלפונים נקנו על ידי הלקוחות הפיקטיביים. נאשמים 1 ו- 2 שלחו ידם במרמה וגנבו את מכשירי הסלולר ואביזרי התקשורת מאורג' סנטר טמרה והעבירו אותם לצדדים שלישיים:

נאשם 1 העביר לידי נאשמת 2 את מרבית מכשירי הסלולר ואביזרי התקשורת שגנבו. נאשמת 2 מכרה לנאשם 4 עשרות מכשירי סלולר במחיר של כ- 3,000 ₪ למכשיר בסוברו של נאשם 4 כי מכשירי הסלולר נגנבו או הושגו בעוון על ידי נאשמים 1 - 2.

נאשם 1 מכר לנאשם 3 43 מכשירי סלולר גנובים במחיר של 2,800 שקל למכשיר ובסך הכל שילם נאשם 3 לנאשם 1 סך של 120,000 ₪ תמורת מכשירי הסלולר זאת בעוד נאשם 3 יודע כי המכשירים נגנבו או הושגו בפשע מחברת פרטנר על ידי נאשמים 1 ובסיוע נאשמת 2. נאשמת 5 העבירה את מכשירי הסלולר שקיבלה מנאשמת 2 לידי נאשם 4 כשהנאשם 4 סבר כי מכשירי הסלולר נגנבו או הושגו בעוון על ידי נאשם 1 ובסיוע נאשמת 2 וקיבלה לידיה תמורתם אלפי שקלים. נאשמים 3 ו- 4 מכרו את מכשירי הסלולר שרכשו מנאשמים 1 - 2 לאחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה. הנאשמת 5 על פי כתב האישום קיבלה לידיה במזיד שישה מכשירי סלולר כשהיא יודעת כי מכשירי הסלולר נגנבו או הושגו בפשע.

בסך הכל שלח יד הנאשם 1 במרמה ב- 131 מכשירי סלולר ואביזרי תקשורת מחברת פרטנר בשווי כולל של 604,463.48 ₪ כמפורט בטבלה המצורפת לכתב האישום. מתוך 131 מכשירי הסלולר ואביזרי התקשורת נאשמת 2 סייעה לנאשם 1 לשלול שלילת קבע עשרות מכשירי סלולר ואביזרי תקשורת בשווי כולל של מאות אלפי שקלים. משנתגלה דבר הגניבה, חברת פרטנר נעלה לשימוש את מכשירי הסלולר שנגנבו.

מאחר שמכשירי הסלולר ואביזרי התקשורת שנגנבו על ידי נאשמים 1 בסיוע נאשמת 2 נמצאו בבעלות חברת פרטנר אך הוחזקו בידי אורנג' סנטר טמרה במסגרת הסכם זיכיון, חויבה אורנג' סנטר טמרה באמצעות בעליה רביע פחר אלדין ואחמד פייסל לשפות את חברת פרטנר בגין העסקאות הפיקטיביות בסכום של 592,673 ₪.

בגין הודאתם באישום זה יוחסו לנאשמים העבירות המפורטות להלן:

נאשם 1:

גניבה בידי מורשה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיפים 383 (א)(2) + 393 (2) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין");

רישום כוזב במסמכי תאגיד - עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין;

זיוף מסמך בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) עבירה לפי סעיף 418 (סיפא) לחוק העונשין.

נאשמת 2:

סיוע לגניבה בידי מורשה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיפים 383 (א)(2) + 393(2) + 31 לחוק העונשין.
נאשם 3:

קבלת נכסים שהושגו בפשע (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 412 לחוק העונשין.
נאשם 4:

קבלת נכסים שהושגו בעוון (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 412 לחוק העונשין.
נאשמת 5:

קבלת נכסים שהושגו בפשע (מספר עבירות) - עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין.
סיוע לגניבה בידי מורשה (6 עבירות) - עבירה לפי סעיפים 383 (א)(2) + 393(2) + 31 לחוק העונשין.
אישום שני (נאשם 1):

על פי עובדות האישום זה בחודש ינואר 2016 או בסמוך לכך, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה נטל הנאשם 1 מכספת של חברת אורנג' סנטר בטמרה כסף מזומן בסך של 37,000 ₪ השייך לחברת אורנג' סנטר טמרה ללא הסכמתה וללא ידיעתה של אורנג' סנטר טמרה בכוונה לשלול אותו שלילת קבע מחברת אורנג' סנטר טמרה. בגין אישום זה מיוחסת לנאשם עבירה של גניבה בידי עובד - עבירה לפי סעיפים 383 + 391 לחוק העונשין.
2. יצוין כי הנאשמים 2,4,5, נגזר דינם וכעת עומד לדיון בפני עניינו של הנאשם 3 אשר הודה והורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן .

3. במסגרת גזר הדין הושתו על הנאשמים 2,4,5, העונשים הבאים:
נאשמת 2:

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא תעבור הנאשמת אחת או יותר מהעבירות שהן הורשעה ותורשע בה. כמו כן הושת על הנאשמת 2 פיצוי כספי למתלוננים 1 ו - 2 בסכום של 25,000 ₪ לכל אחד.
נאשם 4:

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם אחת או יותר מן העבירה בה הורשע ויורשע בה.

הנאשם 4 פיצה את המתלוננים 1 ו - 2 ועל כן לא הושת עליו פיצוי כספי.
נאשמת 5:

3 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור אחת או יותר מן העבירות בהן הורשעה ותורשע בה.

פיצוי כספי של 10,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים 1 ו - 2

4. ערעור שהוגש כנגד גזר הדין בעניינה של נאשמת 5 התקבל חלקית באופן שנגזר על הנאשמת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה של חודשיים במקום שלושה חודשי עבודות שירות (אפנה לעפ"ג 36965-03-25).
5. באשר לנאשם 1 הרי שהנאשם מנהל משפטו והתיק קבוע לשמיעת ראיות.

טיעוני הצדדים לעונש:

3. ב"כ המאשימה טענה כי חלקו של נאשם 3 בביצוע העבירות זהה לנאשם 4 . ב"כ המאשימה הפנתה טיעונים לעונש ביחס לנאשם 4 אך ציינה עוד שהנאשם 3 הודה בשלב מאוחר יותר מאשר נאשם 4. הנאשם 4 כך נטען שילם בעצמו למתלוננים עוד טרם הוגש כתב האישום והנאשם 3 סייע למתלוננים להשיב את כספם והם גם עומדים על כך שהם מוותרים על קבלת פיצוי כספי מהנאשם 3. לנאשם 3 יש הרשעות קודמות ישנות והתחייבה להגיש גיליון הרשעות קודמות באמצעות מערכת נט המשפט. אציין כי למרות הצהרה זו גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם 3 לא הוגש לתיק נט המשפט ועל כן אינו בפני ואולם ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בהרשעות ישנות. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בי עונש של מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לעונש הראוי לנאשם טענה ב"כ המאשימה כי המאשימה עותרת לעונש של 8 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס כספי.

4. ב"כ הנאשם 3 טען כי חלקו של הנאשם 3 במסכת העובדות שבכתב האישום המתוקן דומה לנאשם 4. הסנגור טען כי אין סיבה לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של נאשם 4 בשים לב לעובדה שהמאשימה השלימה עם קביעת בית המשפט ביחס למתחם הענישה וכן הסכימה עם העונש שהושת על נאשם 4 ולא הגישה ערעור על גזר הדין. הנאשם 3 כך נטען סייע בהשבת הפיצוי הכספי למתלוננים 1 ו - 2 והם אף מוותרים על פיצוי ביחס לנאשם זה. הנאשם איבד לדברי הסנגור את העסק שהיה בבעלותו.

5. הנאשם בדברו אמר שהפסיד את העסק שבבעלותו וכן החזיר כסף לאנשים וסייע אף לנאשמת 2. הנאשם הסביר כי בימים אלה עובד בעבודות משרדיות אצל אחיו ומבקש פתוח דרך חדשה.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש

6. כתב האישום המתוקן מתאר השתלשלות של אירועים אשר בהתאם למבחן הקשר ההדוק, כפי שהוא פותח בפסיקה (ראה ע"פ 4910/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל) מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.
7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.
8. מעשיו של הנאשם והנאשמים האחרים פגעו בערכים מוגנים של שמירה על רכושו של אדם.
9. באשר לנסיבות העבירות הרי שמדובר במעשה מתוכנן, ומדובר בפגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים. כפי שציינתי בעניינם של הנאשמים האחרים אני סבורה כי הנאשמת 2 דומיננטית ביותר על פי העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן. לעומת נאשמת 2 אני סבורה שהנאשם 3 כפי שקבעתי בעניינם של נאשמים 4 ו- 5 חלקם בביצוע העבירות קטן יותר ואין בקביעתי זו כדי ללמד כי יש להקל ראש בעבירות בהן הורשעו. תפקידו של כל אחד מהנאשמים תרם לביצוע תכנית המרמה מהכוח אל הפועל. כמו כן בניגוד לאחרים הנאשם 4 פיצה את מתלוננות 1 ו- 2 בסכום כולל של 200,000 ₪. וצוין כי נאשם 3 הביא להשבת הכספים למתלוננים ולדבריו סייע לאחר מכן 7 החזיר כספים לאנשים. אמנם הנאשם 3 שימש כבעלים של מוקד המכירות בטמרה אך הורשע בעבירה של קבלת נכסים שהוגשו בעוון בשונה מנאשמות 2 ו- 5 שסייעו לגניבה בידי מורשה ובאשר לנאשמת 5 הורשעה גם בעבירה של קבלת נכסים שהוגשו בפשע.
10. בחינת מדיניות הענישה בעבירות של קבלת דבר במרמה מתאפיינת במנעד רחב של עונשים הנעים החל ממאסר על תנאי ועד לעונש של מאסר בפועל לתקופה משמעותית (ראה בעניין זה: ת"פ 35035-03-11 מדינת ישראל נ' נעימה אבו סינה (12.7.12), ת"פ 202-11-08 (שלום נצרת) מדינת ישראל נ' אבו ליל (16.6.10), ת"פ 2383/07 מדינת ישראל נ' סרסור (2.11.09), רע"פ 7912/13 חליפה נ' מדינת ישראל (27.1.14), ת"פ 9908-12-09 מדינת ישראל נ' שרארי (22.11.10), רע"פ 4071/99 יוסף סראיעה נ' מדינת ישראל (30.6.99)).
11. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש הראוי לגבי נאשם 3 דומה למתחם העונש ההולם אותו קבעתי בעניינו של נאשם 4 ונע בין עונש של מאסר על תנאי ברף התחתון לבין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.
12. באשר לתיק זה לא מצאתי לחרוג לקולא או לחומרא ממתחם העונש ההולם.
13. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם אותו קבעתי נתתי משקל להודאת הנאשם גם אם מדובר בהודאה מאוחרת לשאר הנאשמים שנגזר דינם. בהודאתו חסך לגביו את עדותם של עדים רבים (אשר יצטרכו להעיד בניהול משפטו של נאשם 1). אני רואה בהודאת הנאשם לקיחת אחריות וחרטה על מעשיו. מעשיו ופועלו בהשבת הכספים ותשלום פיצוי למתלוננים מצביע על לקיחת אחריות. דא עקא שהמתלוננים מוותרים על פיצוי כספי מנאשם זה.
14. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם 3 - 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם אחת או יותר מן העבירה בה הורשע ויורשע בה. זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי. ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ה, 20 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.